

Geachte genodigden,
Beste leden van KFC Kanne,
Beste aanwezigen,

Natuurlijk in de eerste plaats van harte welkom bij gelegenheid van dit jubileumfeest.
Een bijzondere dank aan u allen dat U deze waardering wil opbrengen voor ons korps, dat als het ware mede de ouderdomsdeken is van de muziekverenigingen in onze regio.

Inderdaad, 160 jaar is niet meer zo jong. In gemiddelde leeftijden gesproken zelfs meer dan twee mensenlevens lang.

In één mensenleven kan heel veel gebeuren, en ik denk dat in een korps waarin zoveel mensen zich gedurende al die jaren verenigd hebben, mag je die gebeurtenissen dan waarschijnlijk nog recht evenredig vermenigvuldigen over al die jaren en die ontelbare mensen die deel uitmaakten van de vereniging.

Het zou ons inderdaad te ver leiden, mochten wij de geschiedenis van onze fanfare, onze drumband, ons toneelgezelschap, onze comités helemaal uit de doeken gaan doen.

Trouwens, tien jaar geleden had ik het genoeg om samen met Jos Brems en Mathieu Gijbels hierover een boek te schrijven. Wij zouden er nu eigenlijk slechts een hoofdstuk aan toe kunnen voegen.

En hoe we het ook mogen keren of draaien. Eigenlijk is onze bestaansgeschiedenis telkens weer een herhaling van goede momenten, zeer goede momenten, maar ook minder goede momenten, tot zelfs ogenblikken waarop door omstandigheden de activiteit bijna volledig stil viel.

In goede momenten maakt men zich weinig zorgen, is men euforisch. Maar vergeet men soms om naar de toekomst te kijken. In minder goede momenten is het vaak even in de haren krabben, alle neuzen weer in dezelfde richting krijgen om weer op zoek te gaan naar een nieuwe uitdaging.

Dat ons korps dit nu reeds 160 jaar lang meemaakt en nog steeds een mooie parel is aan Kannerse kroon bewijst toch dat het meer dan de moeite loont om de inspanningen van onze voorgangers te blijven voort zetten en de toekomst van onze vereniging zo goed mogelijk voor te bereiden voor hen die na ons komen en deze traditie moeten verder zetten.

Het zal waarschijnlijk niet altijd even gemakkelijk zijn.

Ik hoef niet aan te halen dat vroeger in een dorp als dit, de muziekvereniging waarschijnlijk één van de weinige mogelijkheden was om ontspanning te vinden, om met anderen samen te zijn en iets in groep te kunnen doen.

Mobiliteit was een woord dat zoveel jaren geleden bijna niemand in de mond nam. Vandaag is het echter een begrip dat niet meer weg te denken is in ons dagelijks bestaan. Afstanden bestaan niet meer. Voeg daarbij de moderne communicatiemiddelen, en je krijgt een heel ander beeld van samenleving als vijftig of zeker nog meer jaar geleden.

Daar waar een dorp als dit jaren geleden een gemeenschap was die zeer sterk op elkaar aangewezen was is dit nu helaas veel minder het geval.

De samenstelling van de bevolking in ons dorp is ook zeer erg anders dan vele jaren geleden. De expansieve groei van onze naaste buur Maastricht, versterkt met het aantrekkelijke woonklimaat van dit plattelandsdorp zorgde voor een ware migratie van inwoners van onze buurstad naar ons dorp. Dit terwijl steeds meer jongeren uit onze gezinnen uitwijken om elders woongelegenheden te vinden, vaak te ver om nog bij de vereniging te blijven.

De verbondenheid met het aloude verenigingsleven, van vader op zoon, van moeder op dochter gaat misschien langzaam verloren.

Wij vinden het daarom meer dan ooit belangrijk om als korps zo goed mogelijk naar buiten te treden. Ons te tonen aan de inwoners van onze gemeenschap, om hun sympathie te winnen, maar vooral hun hartelijk welkom te heten in onze rangen. Wij doen ons uiterste best daarvoor bij tal van gelegenheden.

Onze vereniging kan maar een goede vereniging binnen deze gemeenschap zijn, als ze gedragen wordt door de gemeenschap. De sympathie van ons dorp moeten wij verdienen en verdedigen. Daar willen wij aan werken, en daar zullen wij ook in slagen. Dit is mijn overtuiging, en zeker ook de overtuiging van alle leden met mij in deze vereniging.

Fanfare Sint Cecilia is de oudste actieve vereniging in deze gemeenschap, en samen met Uw steun willen wij dat nog minstens evenveel jaren volhouden.

Guido Thijs
Voorzitter